

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 52. Epistolæ Lanfranci ad Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

absenti id fuisse concessum, hoc te honore
 lubentissime prosecuti fuiffemus, ne longi
 itineris molestiis fatigari coactus fuiffes.
 Nunc autem necessarium nobis videtur, te
 Romam iter suscipere, tum ut de hac cau-
 sa, tum etiam de ceteris omnibus matu-
 rius deliberemus & certius statuta perfi-
 ciamus.

Sæculum XI.
 A.C. 1072.

§. LII.

Epistolæ Lanfranci ad Papam.

Duas etiam habemus Lanfranci literas
 ad Alexandrum Papam datas. In
 una in memoriam ei reducit modum,
 quo invitus in Sedem Cantuariensem
 evectus fuisset, & subjungit: *In sublimi
 loco positus quotidie tantas angustias mæ-
 rorem & profectus spiritualis jacturam in
 me ipso patior, in aliis video, audio, &
 experior tantam animorum perturbatio-
 nem, ærumnas, damna, tantam obstina-
 ciam, pravitatem, impudicitiam, tanta
 Ecclesiæ detrimenta, ut me vitæ meæ tæ-
 deat. Sæpe ingemisco, quod in hæc tem-
 pora reservatus fuerim. Nam non so-
 lum quæ nunc sentimus mala sunt, sed et-
 iam multo pejora ventura prævidemus.
 Itaque, per Deum obtestor te! sicut gra-
 vissimum officium tuo imperio, cui resiste-
 re nefas erat, humeris meis imposuisti,
 ita nunc onus intolerabile eadem auctori-*

ep. I.

Sæculum XI. *tate detrabe, & ad institutum monasti-*
 A.C. 1072. *cum, quo nihil mihi exoptatius obtingere*

possêt, redire permitte. Petitionem justifi-
simam & necessariam rejicere non debes.
 Et inferius: *Si forte putas, non licere ti-*
bi has preces audire, ne aliorum saluti
noceas, time potius, ne dum merita tibi
apud Deum comparare credis, peccati
reum te facias. Nam in hac terrarum
parte animabus vel nihil profum, vel tam
parum, ut id damno meo longe majore
fiat. In fine epistolæ Papam rogat, ut
precibus ad Deum fuis multis vitæ an-
nos Regi Angliæ impetret. Nam ipse
salvo, inquit, utcunque pace fruimur, sed
Guilielmo sublato nec pacem, nec quodcum-
que aliud bonum speramus. Ceterum
 Lanfrancus his literis libertatem, quam
 cupiebat, non est consecutus, sed quoad
 vixit Archiepiscopus fuit.

ep. 2.

In altera Epistola Lanfrancus Papam
 in causa duorum Episcoporum Angliæ
 consulit. Hermannus Wintoniensis,
 qui olim abdicato Episcopatu vitam mo-
 nasticam amplexus fuerat, munus, quod
 denuo receperat, secundo a se amoliri
 cogitabat, quod jam senio & morbis fra-
 cto nihil superesset, quam se se ad mor-
 tem obeundam paratum præstare; id-
 que rationi consentaneum Lanfrancus
 existimabat. Alter Episcopus erat Li-
 cefel.

cefeldensis, cujus nomen Lanfrancus non
 prodit. Is ad Papæ Legatos delatus, quod concubinas publice aleret, & alia
 præterea crimina admisisset, cum ad
 Concilium vocatus non venisset, ex-
 communicatus fuerat. Postea Regem
 adiit cum Aulicis Festa Paschalia cele-
 brantem, & in conventu Episcoporum
 Procerumque dimisso Episcopatu, in Mo-
 nasterium, cujus alumnus puer fuerat, se
 recepit. Dicit Lanfrancus, se rerum
 Anglicarum etiamnum rudem non aude-
 re huic Episcopo alium sufficere, nisi prius
 a Summo Pontifice mandata acciperet.

Sæculum XI.

A. C. 1072.

§. LIII.

*Monachi in Ecclesiis Cathedralibus
Angliæ.*

Tandem Lanfrancus ab Alexandro II.
 Papa obtinuit, ut in Ecclesiis Cathe-
 dralibus Angliæ Monachi stabilirentur,
 qui in ipsis primordiis istarum Ecclesia-
 rum, ut vidimus, introducti fuerant.
 Sed invidabant Clerici Sæculares, &
 mutata in Anglia rerum facie, novi Re-
 gis auctoritate se pulsos monachis subro-
 gari posse sperabant, nam ille omnes fer-
 me Episcopos, quos ad suscipiendam
 hanc Dignitatem in Anglia nominave-
 rat, ex Clericorum sæcularium ordine

M 3

evo-